

Cartes al director

Oci nocturn massiu

(...) Quins són els límits de la tolerància i de la convivència? Ho podríem resumir en no fer mal. Això ens ve al cap quan veiem i sentim en què s'ha convertit el barri antic els caps de setmana: en un barri inhòspit i insegur.

Inhòspit, està clar, per a nosaltres, els veïns. El cas és que l'oci nocturn desmesurat amb les seves nefastes conseqüències s'hi ha ensenyorit des de fa anys i la salut de molta gent se'n ressent. La discoteca "El Cel" i la immensa majoria dels bars musicals, per cert sense llicència, són la causa del nostre malestar: vibracions a moltes cases que ultrapassen de llarg els nivells permesos de decibels, cotxes amb música a tota potència, aldarulls, crits i baralles al carrer, són la nota habitual. Una situació insostenible. Molt d'incivisme i poca vigilància per part de l'Ajuntament, a qui se li demana que resolgui la situació. Un Ajuntament que ja no ha de girar l'esquena a les denúncies veïnals que rep des de fa anys. Controlar i posar més vigilància seria una solució. L'altra, potser, traslladar l'oci nocturn de masses fora de la zona urbana. El barri, cap barri, es mereix aquesta situació.

Luis Encinas Ramis

Ajudes per a l'hagitatge?

Després d'haver intentat tramitar un ajut per a joves per a l'adquisició del primer habitatge, m'han fet saber que aquest ajut és una gran falàcia: com a condició *sine qua non*, el preu per metre quadrat no pot superar els 1.417 €.

El pis que he comprat, de 30 anys d'antiguitat i 61.42 m², m'ha costat el doble del permès, ja que el preu per metre és de 2.523 €. Puc assegurar que al meu poble no existeix cap habitatge habitable de 60 metres que ni s'apropi a un preu de 14 milions de pessetes, ja que costen a partir de 25.

Agrairia que algú m'expliqués aquesta política d'ajudes a les quals és impossible accedir, ja que els requisits no són realistes. La meua conclusió és que això és una gran mentida. Agrairia moltíssim que em fessin

canviar d'opinió, perquè fins ara havia cregut en la Generalitat i la seva preocupació pels joves catalans.

Aleix Roca i Moreno

Apoderados en elecciones

Como bochornoso, puede calificarse el comportamiento de una de las mesas electorales que se constituyeron en Sant Boi a raíz de las pasadas elecciones europeas. Parece que produce resquemor la sola presencia de apoderados del Partido Popular en los colegios electorales, y si eres joven la situación empeora.

Parece mentira que entre los apoderados de los diferentes partidos nos respetemos y, en cambio, tengan que ser una presidenta de mesa y sus vocales, en principio independientes, quienes profieran insultos y descalificaciones personales. Esta es la democracia que ellos propagnan, la del pensamiento único. Por ello, no puedo dejar de denunciar esta actitud aislada pero grave. Nosotros vamos a seguir defendiendo nuestras ideas, y estos actos no nos van a amedrentar.

Juan Rivadulla Granero
(responsable de Nuevas Generaciones en Sant Boi)

Prou animals abandonats

A l'estiu s'abandonen més de 200.000 gossos, gats i altres animals domèstics perquè els seus propietaris se'n van de vacances i no se'n poden fer càrrec. Per evitar aquests tipus d'accions aconsellen la utilització de les residències canines. També ens podem oferir a acollirlos a casa nostra.

Alexis Camacho Casas,
12 anys

Podeu adreçar les vostres "Cartes al director" a: Revista municipal *Viure Sant Boi*. Ajuntament de Sant Boi. Plaça de l'Ajuntament, 1, o bé a la bústia de correu electrònic comunica@stboi.es. Les cartes han de tenir una extensió inferior a les 20 línies, han d'anar signades amb nom i cognoms i hi ha de constar l'adreça i el telèfon. *Viure Sant Boi* es reserva el dret d'extractar o resumir el contingut dels originals rebuts.

Sala de plens

Existeix una altra Àfrica

Amor del Álamo
Regidora de Programes
Transversals PSC

Universalitzar l'assistència social

Lluís Pérez
Regidor de Benestar Social i
Educació ICV

El Fòrum Mundial de Dones va tenir lloc a Barcelona els dies 29, 30 i 31 de juliol. Van ser tres jornades de reflexió, debat i posada en comú sobre els temes, inquietuds i objectius per als quals estem treballant les dones d'arreu del món. Un cop més, es va posar de manifest que, sigui quin sigui el nostre entorn o el nostre país, ens uneixen més coses que no pas ens separen.

Va ser un privilegi poder escoltar dones vingudes d'Amèrica Central, d'Amèrica del Sud, Àsia i Àfrica. Vam poder constatar que, en molts aspectes, van per davant nostre, tot i la manca de desenvolupament econòmic dels seus pobles, que fa molt més dur i incomprès el treball a favor de la igualtat. A causa de la influència dels mitjans de comunicació (què és notícia i què no ho és), tenim un concepte dels pobles i dels continents erroni i gens objectiu. Això ens passa molt especialment amb el continent africà. Estem acostumades i acostumats a pensar, sobretot en l'Àfrica Subsahariana, com en una terra de pobresa, malaltia, guerra i fam. Poques vegades hi pensem com en un lloc de dones i homes que estudien i treballen, que lluiten per millorar les seves condicions de vida, i que tenen desitjos i realitats tan diversos com els nostres. Precisament aquesta va ser una de les principals missions de les dones africanes en el Fòrum: fer entendre que la seva realitat no és tan diferent de la nostra.

Aquest pensament enllaça amb l'objectiu que ens hem marcat en la Trobada de la Solidaritat de Sant Boi, Barreiant 2004, que dediquem a Àfrica. Volem donar a conèixer la realitat de les dones i els homes africans, més enllà de les guerres tribals i de les imatges impactants de criatures famèliques. Existeix una altra Àfrica i, com diu el lema del Barreiant 2004, «una altra Àfrica és possible».

L'anomenat Estat del Benestar es fonamenta en l'extensió a tota la població d'uns serveis bàsics per garantir la igualtat d'oportunitats i unes condicions de vida dignes. Així, l'educació, la sanitat i les pensions han estat conquestes que han representat un salt endavant d'enormes conseqüències per a les societats modernes. La consolidació d'aquests drets, encara que amb dèficits importants i grans dificultats, ens ha permès afrontar nous reptes i iniciar la solució d'algunes mancances estructurals que fan que moltes persones encara no puguin gaudir plenament dels avenços socials, ambientals i tecnològics. L'eliminació de barreres arquitectòniques, l'alfabetització informàtica i la millora de l'entorn han estat i han de seguir sent objectius de primer ordre, però comença a obrir-se camí una reivindicació que no és nova i que, cada dia, s'enforteix més: la universalització de l'assistència social.

Totes les persones fràgils, és a dir, amb dificultats per desenvolupar les activitats quotidianes, han de tenir al seu abast, com un dret bàsic i per tant innegable, els recursos necessaris, ja siguin físics (residències, pisos tutelats, menjadors...) com humans (assistència domiciliària, acompanyants, urgències...). I és indubtable que, els ajuntaments, tot i els esforços que fem, no podem satisfer aquesta demanda. És imprescindible una aportació decidida de les altres administracions millorant el marc legal, obrint espais de col·laboració i destinant-hi recursos suficients.

Confiam que la nova situació generada pels últims processos electorals transformi la sensibilitat social de les esquerres en una pràctica política que situï la universalització de l'atenció a les persones al capdavant de l'acció de govern. Nosaltres, ICV-EUiA a Sant Boi, refermem el nostre compromís amb aquest objectiu.

Xarx@: fòrum

LA PREGUNTA DE
SETEMBRE

Què significa
per a vostè
l'Onze de
Setembre?

De nuevo, a pagar
los libros

Rafael Cañedo
Portaveu del Grup municipal
PP

Este mes se inicia el segundo curso escolar tras las elecciones municipales de mayo de 2003 y alrededor de 6.800 familias santboianas que tienen hijos entre los 3 y los 12 años tendrán que volver a pagar los libros del colegio a sus hijos. El pago de los libros de texto en infantil y primaria es uno de los compromisos electorales de nuestro Partido y, como no podía ser de otra forma, volvimos a presentar la propuesta para que se incluyera en los presupuestos de este año y fuera una realidad a partir de este mes de septiembre. Sin embargo, la respuesta del Partido Socialista y de Iniciativa en el Pleno de enero rechazando nuestra propuesta fue rotunda: "El pago de los libros es caridad puesta que estas familias luego se gastan en regalos de Navidad para sus hijos mucho más de lo que cuestan esos libros, o bien, los padres les compran a sus hijos ropa de marca que es muy cara".

El objetivo de nuestra propuesta es apoyar a todas las familias santboianas para que puedan sacar adelante a sus hijos con mayor facilidad en esta etapa del ciclo educativo y de su vida. Familias que pagan sus impuestos y contribuyen al presupuesto municipal.

Caridad y asegurarse votos es lo que destinan PSC e ICV para subvenciones a fondo perdido y a ser solidarios con los de fuera. Por cierto, unas subvenciones cuyo importe es mucho mayor que lo que cuesta el pago de los libros de texto y que pagamos todos con los altos impuestos que tenemos en Sant Boi. La oportunidad de beneficiarse de nuestra propuesta se presentará de nuevo en las elecciones municipales del 2007. De momento y hasta que llegue esa fecha, todas las familias van a tener que seguir pagando los libros del colegio a sus hijos.

Para más información,
www.ppsantboi.com

Allò que el vent
s'endugué

Josep Maria Cervelló
Regidor del Grup municipal
ERC

Ens assabentem per la premsa que la Ciutat del Cinema, projecte bandera de la política cultural del nostre Ajuntament, es farà a Terrassa, amb l'impuls econòmic de la Generalitat. Filmex, una de les grans empreses europees de producció i distribució cinematogràfiques, anuncia immediatament que invertirà una milionada a Terrassa per tal de fer-ne el 'Hollywood del sud d'Europa'. Si hi sumem els parcs audiovisuals que s'estan fent al Poble Nou de Barcelona i a Esplugues podem intuir que a la nostra Ciutat del Cinema se li ha passat l'arròs i difícilment podrà esdevenir cap referència per al sector. Només ens queda mantenir el projecte com un parc temàtic. Per això s'ha escollit com a sòcia de l'aventura una empresa especialitzada que porta la direcció del parc del Tibidabo. Però fins i tot en el món dels parcs d'atraccions la competència és salvatge: els nostres socis acaben d'inaugurar al Tibidabo una nova atracció de caiguda lliure. Hem perdut l'oportunitat de veure la cara que faria tot l'equip de govern municipal inaugurant el parc, asseguts, lligats i llançats a les vertiginoses forces gravitatòries. Una llàstima. Tot plegat acaba com la pel·lícula que dona nom a aquest comentari: una Escarlata despenjada, després de fer mil i una marrulleries, implorant al Clark Gable que no l'abandoni:

- Espera, tinc un amic que ens pot passar vídeos d'un viatge a Egipte i sempre podem aconseguir algun reportatge sostenible del Fòrum! M'imagino el tinent d'alcalde de Cultura dret davant les ruïnes de l'Ateneu, vestit amb unes cortines de vellut verd de Cal Ninyo, alçant les mans a un cel tempestuós, mentre el trapella d'en Clark Gable comença a marxar.

- Però que faré, ara? – clama Escarlata.

- Senzillament - li diu en Clark Gable ja de camí a Terrassa - se me'n fot.

Nació i
progrés ...
Clar i català

Agustí Torrents i Barrachina
Portaveu del Grup municipal
CiU

Aquests dies del mes d'agost han servit perquè tots ens adonem que la benzina que posem als nostres vehicles o que comprem per a la calefacció és 2'4 ct. d'euro més cara (4 de les antigues pessetes, que no és poc!) I no ens oblidem del cost repercutit que tots rebrem a partir dels beneficis fets al sector del transport o del taxi. De moment, els pagesos que es fotin, que ja fan prou diners, deu pensar el trigovern en discriminar-los respecte als altres col·lectius. El trigovern partit creu que aquesta és la millor mesura per corregir el dèficit sanitari. Ni de bon tros! CiU estem absolutament en contra d'aquesta pujada, com també ho estem de l'euro sanitari, si finalment l'acaben aplicant. És que la pressió impositora i fiscal que patim els catalans encara no és suficient? Perquè hem de pagar de les nostres butxaques els dèficits històrics que pateix el finançament del nostre país? És o no és ara el moment de fer front comú de totes les forces polítiques per reclamar un nou sistema de finançament a través del concert econòmic, que permeti a Catalunya seguir avançant en nivells de progrés, econòmic, social... per a tots els seus ciutadans? CiU lluitarà preque així sigui. El president Maragall diu no! Setembre, dia 11, Diada Nacional de Catalunya. Un any més farem el ja previsible acte institucional; en acabat, la inauguració d'alguna plaça, carrer o equipament (aquest any toca Cal Ninyo); després sardanes, i tira-li que l'endemà és 12 i ja ho hem passat. És possible pensar en alternatives que permetin que més ciutadans, especialment els més joves, visquin i sentin el significat d'aquest dia? Hem de sentir Nació, viure-la, estimar-la. Calendari en mà, el dia 11 no permet fer-ho a través de les escoles. Perquè l'Ajuntament no és capaç d'oferir alguna alternativa? No interessa? És més còmoda la rutina?

Serà possible que els responsables polítics del nostre ajuntament pensin algun dia que la Diada i els seus actes poden ser quelcom més que això? Des de CiU tenim propostes que ja veuen amb interès col·lectius de Sant Boi. De cara al proper any les defensarem amb fermesa.

Ideologia
tolerant

"M'emociona el contingut ideològic de la Diada. Entre tots hauríem de ser capaços de transmetre a les noves generacions el significat de lluita d'aquesta festa, sempre amb respecte i tolerància cap a altres ideologies."

Rosa Maria Bieto, 41 anys,
Marianao

Día de
reflexión

"El catastrófico atentado en las torres gemelas de Nueva York convirtió el 11 de septiembre en un día de reflexión. Por desgracia, con el tiempo, volverá a ser como antes, simplemente una fiesta en el trabajo para descansar o salir."

Jordi Garcia, 23 anys,
comerciant, Sant Boi

Mejor mirar
hacia el
futuro

"La reivindicación del pueblo catalán de cada 11 de septiembre me parece muy justa y loable. De todas formas, soy de la opinión de que se debería recordar menos el pasado lejano y mirar más hacia el futuro."

Eucracio Pablos, jubilat,
Molí Vell